

Sygn. akt III CSK 354/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa T. K.

przeciwko [...] G. S.A.

z siedzibą w W.

o zapłatę i o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 lutego 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 marca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wyrokiem z dnia 26 marca 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powoda T. K. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 września 2013 r. oddalającego powództwo przeciwko [...] G. S.A. z siedzibą w W. w sprawie o zapłatę i o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli. Powód T. K. wytoczył powództwo, domagając się – na podstawie art. 352 § 2 k.c. w zw. z art. 251 k.c. i w zw. z art. 230 k.c. - zasądzenia na jego rzecz kwoty 120.000.00 zł z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości (działki o nr [...] położonej w W.) oraz żądając – na podstawie art. 64 k.c. w zw. z art. 1047 k.p.c. - zobowiązania strony pozwanej do złożenia oświadczenia woli o nabyciu wskazanej działki o nr [...], za kwotę 630.000.00 zł.

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zdaniem skarżącego w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, które sformułowane zostało w formie następującego pytania: „czy złożenie wniosku dowodowego przez stronę po upływie terminu sądowego, po myśli art. 207 § 3 zdanie 2 część 2 k.p.c. uprawnia sąd do oddalenia tego wniosku i tym samym oddalenia powództwa na podstawie art. 207 § 3 k.p.c. w powołaniu na brak udowodnienia przez stronę wysokości dochodzonego

roszczenia?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżący nie wykazał tak rozumianej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wprawdzie przedstawił zagadnienie prawne, jednak uzasadnienie powołanej przesłanki nie odpowiada wymaganiom określonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Uzasadnienie wniosku zawiera opis stanu faktycznego sprawy i w istocie ogranicza się do stwierdzenia, że stanowisko przyjęte przez Sąd pierwszej instancji, a także Sąd drugiej instancji w świetle obowiązujących przepisów prawa, w tym art. 207 § 3 zd. 2 cz. 2 k.p.c., pozbawione jest zasadności. Ponadto podkreślić należy, że Sąd drugiej instancji szczegółowo odniósł się do zarzutów naruszenia prawa procesowego dotyczących przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, którego prawidłowość powód kwestionował. Z punktu widzenia rozstrzygnięcia w sprawie istotna jest okoliczność, na którą zwrócił uwagę Sąd drugiej instancji, wskazując, że powód wobec oddalenia przez Sąd pierwszej instancji wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego nie zgłosił zarzutu opartego na art. 162 k.p.c. Na koniec wymaga

podkreślenia, że powództwo o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości zostało oddalone, także z tej przyczyny, że pozwane przedsiębiorstwo przesyłowe posiadało tytuł prawny do korzystania z nieruchomości powoda wynikający z decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego, mając na uwadze jego trudną sytuację materialną (art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ k.p.c.).